ИЗЛАЗИ У ЧЕТВРТАК И НЕДЕЛЮ

ОГЛАСИ
плаћаю се од свакога редка из гармонда први пут 6, а после 4 нов. За жиг сваки пут 30 нов.

Предплату прима уредништво, све ц. и кр. поште; а у Београду разноситель Напредка.

НАПРЕДАК.

ПРЕДПЛАТНА ЦЕНА У АУСТРИСКИМ ЗЕМЛЯМА
На годину 10 фр., на пол. год. 5 фр., на четврт 2 фр. 50 новч. а. вр.
У СРБ КНЕЖЕВНИ
На годину 100 гроша, на пол. год. 50 гр., на четврт год. 25 гроша.

Уредништво е у господской улици, преко од ерменске цркве, код „тигра.“

БРОЙ 26. У НОВОМЕ САДУ, У ЧЕТВРТАК 1. АПРИЛА 1865. ГОДИНА XVIII.

НАРОДНИ КОНГРЕС.

Тридесетирва седница 13. марта у суботу.

Кад се посланици у дворани после звона искупише, хтеде и публика унутра, али полицайни комесар враћао е, казуюћи, да ће бити тайна седница о романском питаню. Кад ц. комисар дође, протестова г. Чарноевић и г. Милетић против тайне седнице и у толико успеше, да е г. комисар-председник допустио, да седница буде явна, док се непрочита известие одбора ad hoc о романской ствари. Слушалаца се затим нешто и скупило и др. Милетић прочитао е известие одборско. Пошто е прочитано, седница се у тайну конференцию претвори с исключеньм публике. У конференции е рађено, што е већ явлено у бр. 22. Напредка.

Известие о романской ствари гласи:

Славни Саборе! Услед решеня сл. сабора у седници од 9. марта о. г. коим е одбор од 11 саборски посланика изаслан, да под председништвом Н. Светости патриярха српског у скупу са високопреосв. гг. епископима српским захтеваня едноверни Романа сл. сабору од ц. кр. повереника у одостовереном изводу саобштена извиди, и да сабору ту ствар обясни, има исти одбор част, сл. сабору резултате своих испитиваня и обясненя у слѣдећем известию поднети.

Одбор е прочитао извод записника, кои е романска депутация Н. Високородию ц. кр. повереник на српском конгресу 6. марта 1865. год поднела, и кои е сабору у седници од 9 марта саобштен. Записник е од 16. фебр. 1865. у Карловцима од преузв. г. барона Шагуне Ердельског архиепископа и романског митрополита, г. епископа Арадског Прокопия Ивачковића, и 11 романски повереника подписан, а сабору само у изволу 4 точке од г. маіора Трнског, као повереничког актуара, одостовереном доставлѣн.

У том изводу наводе депутати романски, кои себе повереницима Романа називаю, да њима по праву половина тако названог клирикалног и неприкосновеног фонда народног припада, и да они исключиво право на манастире Ходош, Бездин, Св. Ђурађ и Месић имаю, но да они за олакшанѣ поравнаня и из обзира целисходности (опортунитета) слѣдећа начела и на њима основана захтеваня своя поставляю:

1. Што се оба речена фонда тиче, да се за основ поделѣня узме онай ключ рачуна, и начин поделѣня, кои е од исти романски повереника у окт. 1864. год. сачинѣн, и кои се у битности у том састои, да се пронађе, шта е у те фондове из диецеза у Араду, Темишвару и Вршцу и манастира у њима лежећима, и шта е од други диецеза ушло, да се масе посмртне и интеркалари од митрополие, кою они заедничком називаю, на еднако поделе, па да се добит од обоега саразмерно међу Србима и Романима подели, а да се оно, што е една или друга страна више уживала и дала, компензира и накнади, и по томе иштy: а) Из клирикалног, управо карловачког школског фонда 556,400 ф. б) Из неприкосновеног фонда 318,600 ф. Свега 875 хиляда 400 фр. а. вр.

2. У обзиру манастира захтеваю по предлогу свога митрополита и по своме програму 4 манастира у Банату: Ходош, Бездин, Св. Ђурађ и Месић.

3. Захтеваю, да из алумниялног и Путниковог фонда у Карловцима и Романи, кои би се у Карловцима учили, благодеяния уживаю; да им се фундация за инштрукцию Аредске диецезе од 7303 ф. а. вр. изда, тако исто и фундация патриярха Раячића за романски семинар у Вршцу од 1484 фор. 91 нов. а. вр.

4. Да им се половина интеркалара митрополие после патриярха Іосифа Раячића даде; да им се половина резиденция и епископски реалитета у Темишвару и Вршцу уступи, и найпосле, да им се помоћ за набавлянѣ найпотребнии црквени утвари и найнуждниег намештая за епископа у Карансебешу даде.

На свршетку наводе, да нису ненаклонѣни, у преговоре изравнаня ступити.

Почем су се Романи у том изводу и на програм и мнѣние своє позвали, то одбор по саборском упутству, да и од Романа информацию о њиовом захтеваню изискати може, заиште преко два своя члана од г. митрополита романског иста документа; найпре добию одговор, да су ови документи код г. ц. кр. комесара, но по четврти сата нађу се код г. епископа Ивачковића и буду одбору на развићенѣ доставлѣни, кои документи у препису овде под [1]. и [2]. леже.

Одбор се уздржава, сада у пресуду ови документа, кои су му и онако само у простом препису до руке дошли, упуштати се, али неможе пропустити, да не означи две околности, кое се у доцнием записнику од 16 (28) фебр. 1865. год разликую од њиови пређашњи захтеваня у окт. 1864. год. ер пре су из горе речена два фонда захтевали суму од 800 000 фор. а. вр. асад захтеваю 875.400 ф. а. вр. дакле 75.400 фор. више; друго да су пре три намастира: Ходош, Св. Ђурађ и Бездин искали, дочим сад сва четири найболя манастира банатска, наиме и Месић што.

Одбор е по томе приступио к читаню књиге о постанку, умложеню и станю оба горе речена фонда, и прочитавши такође и овай елаборат, кои е од синодалне комисие прошле године израђен, добио е исто уверенѣ, кое е и синодска комисия усвоила, а то е то, да Романи што се фондова тиче по праву ни из едног, ни тако звают клирикалног, ни неприкосновеног народног фонда штогод тражити и добити могу.

Уверенѣ ово оснива се на слѣдећим фактима и разлозима:

Клирикални, или управо школски карловачки фонд основао е митрополит Павле Ненадовић год. 1749. помоћу манастира, свештенства и црквени обштина архидиецеве сремске. Из основателног писма, кое е одбор прочитао, види се, да е овай фонд основан, да се найпре у сремской епархии, као митрополии и глави свию прочи епархия, школе заведу, и ту е на више места говор о народу нашем, т. е. српском; на фундацию дакле, коя е у средини народа нашег, од митрополита српског, за српске школе, найпре у сремской епархии, па онда у прочим епархияма заведена, и юя се у декларатории карловачким школским фондом назива, немогу Романи никаквог права имати.

Доцние су тай фонд улазие истина посмртине епископа и интеркалари удови диецеза, па и из помешани диецеза из Арада и Баната — али

1. ерархия е српска, на српским привилегияма основана била, што и Романи већ с тим признаю, што су свою ерархию тражили и добили; епархие у Араду, Темишвару, и Вршцу биле су српске, епископи Срби; што е нешто Романа епископа било, не само да од њи ништа ние дошло, него и они су именом српски привилегия и српске митрополие и ерархие епископи били, и у том се погледу за српске архиереє сматрати имаю;

2. институт тай, да су епископске масе, па по томе и интеркалари у српске народне фондове у Карловцима, па наиме и у тако звани клирикални фонд долазиле, оснива се на српским привилегияма, наиме на привилегии од 20. авг. 1691. године, у коіой е српском народу уямчено, да архиепископ масе епископи, па и сами свештовни лица наслѣђує, а то е он наслѣђивао не за свою особу, него као поглавар народа, кои е из тога трошкове народне подмиривати имао, кое се право доцние и у декларатории, но у уређеном виду, признало, да се т. е. фондови, у кое су масе и интеркалари текли, особено и уредно воде од митрополита српског и народни асистента, кои су увек Срби били.

Доцние су истина из тога фонда и богословие романске у Араду и Вршцу плаћане, али су пре свега на то други тасови определѣни били, и почем ови нису трошкове залегали, найпре е из реченог фонда узаймльивано, а после е тас у фонд ишао, и из фонда е без одрачуняваня плаћано, но и ту:

а) та е наредба политична, коя трећем іош права не дає;

б) ерархия е српска на романске богословие трошила, ер е и Романе обухваћала, и онда іой е морална дужност била, старати се за изображенѣ подручног клира, одкуда се неможе за Романе сад, кад се цепаю и свою ерархию добиваю, право изводити.

Што е од сами тасова долазило, то е и преко униште суме на те богословие потрошено.

Што се неприкосновеног фонда тиче, тай се оснива такође на гореспоменутом привилегисаном институту српском и определѣн е по самой декларатории in bonum nationis, где се никакав други, но само едан, и то српски народ, кога су привилегие, разумети неможе, а ерархия, из кое е постао, српска е.

Оба фонда имаю дакле законито припознати карактер српски црквено-народни фондова, и немогу се од ерархие и народа српског одтуђити.

Што се поособ маса и интеркалара митрополита тиче, и те су не само по горњим привилегияма, по горнѣм институту српском, него и по том српске, што е митрополит издржаван добрима, коя е патриярх српски Чарноевић за српску патрияршию купио; што митрополит од Романа ние ништа добивао, што празна титула и „Валахиског митрополита“, од новиег доба, без саизволеня српског народа придавана, неможе за Романе никакво право основати.

Романи се позиваю на црквену заедницу и држе добра и фондове народне у Карловцима и у епархияма за конфесионална, но погрешно. Нема акта ни државног, ни црквеног, ни народног, коим би они с нама као народ ерархично скопчани били; они су се као индивидуа затекли и пристали под нашом ерархиом, под коіом су и под привилегияма нашим заштите и закриля уживали; међу нама ниє било црквенонародне свезе, дакле неможе сад ни о деоби у правном смислу речи бити, но само о одступаню њиовом из нашега крила.

Ово су у главном основи, силним местима у привилегияма српским подкреплѣни, кои су одбору уверенѣ прибавили, да Романи на горе речене фондове никаква права немаю, с тим манѣ, што и код други вероисповести важи право старе епархие на сва добра и фундацие епископата, кад се едан део одцепи и другу епископию оснує.

Одбор е ипак за добро нашао, ствар за сабор народни и с те стране преправити, ако би сабор због тога, што е путем интеркалара и новац од Романа, премда од поедини и к српской ерархии принадлежећи, у фондове наше улазио, побуђен се нашао, да Романима, особито из призреня едноверности, кои део из народни фондова даде, и дао е преко комисие едне од четири лица рачуне и друге документе исти фондова изближе развидити, наиме пак означити, кад е што из посмртине интеркалара, и тасова из арадске, темишварске и вршачке диецезе у речене фондове ушло, и у коіой саразмерности стое извори српски и романски у томе погледу.

Комисия е по дужем и точном рачунаню до следећи резултата дошла.

Найпре е комисия троице, застоєћа се из др. Мандића, др. Милетића, и нар. секретара др. Раића изписала из акта, кад е, колико, из кое од три диецезе, Арада, Темишвара и Вршца у фондове дошло, шта се из ти фондова и на кога потрошило, и кои е део прихода и трошка Србаля и Романа, шта би дакле за Романе капитала остало.

По списцима под ·|. ·|. ·|. изилази следећи рачун;

Дошло у клирикални фонд: Из каса, интеркалара и тасова: Из арад. диецезе: 15.915 ф. од куда од Романа $^{49}|_{50}$ 15 597 ф. Из темишварске: 21,285 ф. 39 од куда $^{13}|_{25}$ од Романа 11.063 ф. Из вршачке: 9837 ф. 12 од куда $^{4}|_{5}$ од Романа 7.869 ф. 57. Свега 47.037 ф. 41 = 34.529 ф. 57.

Потрошено из клирикалног фонда: на богословию арадску 19.908 ф. одтуд $^{49}|_{50}$ на Романе 19.510 ф. на вршачку романску 10.920 ф. Свега 30.828 = 30.430 ф.

Приход неприкосновеног фонда. Из арад. диецеве: 12.348 ф. одтуда $^{49}|_{50}$ од Романа 12.132 ф. Из темишварске: 27.452 ф. одтуда $^{13}|_{25}$ од Романа 14.274 ф. Из вршачке: 10.451 ф. од туда $^{4}|_{5}$

од Романа 8.360 фор. 48 свега 50.251 фор. = 34.766 ф. 48.

Потрошено: за арадску диецезу 3.755 ф. 34 одкуд на Романе 3 680 ф. за темишварску 279 ф. 36 одтуд за Романе 167 ф свега 4.034 ф. 70 = 3 847 ф.

Резултат: да у клир. фонду има романски 4.099 ф. 57 у неприкос. добри 30.919 ф. 48 свега 35.019 ф. 5 или 36.370 ф. 70 н

У синодском операту чини ова сума 42.389 ф. Више 6.119 ф. 2 н.

Синодска комисия предложила е са обзиром на то, да е први новац романски од 812 ф. 47 кр. ср. год. 1773. ушао, а први издатак на њи год. 1823. учинѣн, аверзалну суму капитала са интересом од 100.000 фор. а. вр.

Почем е пак тиме интерес неопределѣно рачунан, реши одбор, да се слѣдећи рачун покуша:

Да се на сваки улог од српске стране у обадва фонда, а тако исто и од романске стране рачуваю 6% интереса на интерес од дана улога до дана заключеног рачуна, т. е. до 31. окт. 1863 год; да се исто тако на сваки расход за едну или другу страну рачунаю интереси на интересе од дана расхода до дана заключеног рачуна; да се диференция између на тай начин добивене идеалне суме, и суме, коя ефективно постои, саразмерно на обе стране подели, и тако да се она саразмерност ефективне суме добие, коя би едной и другой страни припадала.

У помешаним диецезама узето е: У Арадской $^{49}/_{50}$ Романа, $^{1}/_{50}$ Србаля у вршачкой $^{4}/_{5}$ Романа, $^{1}/_{5}$ Србаля у темишв. $^{13}/_{25}$ Романа $^{12}/_{25}$ Србаля, ово последнѣ на основу саразмерности, у коіой Срби и Романи епископску конвенцию и сидоксию платити имаю.

Рачун е овай правио г. подполк. Ђорђевић Резултат се показао овай:

1. Идеална добит клир. фонда из чисто српски диецеза 3,646.296 фор.

2. Из исти диецеза неприк. фонд. 1,720,402 ф.

3 Српски део у помешаним диецезама 353.466 ф. Свега 5,720.104 фор.

Романски део 685.026 ф. Свега 6,405.130 фор. што на ефективну суму од 2.000.000 фор. чини за Србе 1,787.500 фор. за Романе 212 500 фор.

Рачунало се далѣ, како би ствар стояла, кад би се само тас Романа у призренѣ узео; резултат:

Арад: приманѣ 5499 фр., издаванѣ 34.447 фр. маняк: 28,948 фр.

Темишвар: приманѣ 15.588 ф. и то 8705 фр. Ром. 7483 ф. Срб.

Вршац: издатка 18,169 фор. Роман. приманѣ 5499 ф. 8105 ф. Свега 13.604 ф., издаваня 34 хиљде 447., дакле маняк 20,743 ф.

Рачунано е далѣ, како би стояло, кад би се тас, питеркалар, клир. и неприк. фонд осим посмртни маса у призренѣ узео.

Резултат: 1. Арад: приманѣ 28,503 ф. издаванѣ 34,447 ф. маняк 5944 ф.

2. Вршац: приманѣ 102.292 ф. издаванѣ 18 хиљада 169 ф., вишак: 84,123 ф.

3. Темишвар: приманѣ 202,555 ф. и то:

на 2 српски	16,824,	Ром.	67,399 ф.
на 3 српски	99,252,	Ром.	103,303 ф.
„	116,076,	„	170,702 ф.
		к 1)	5,944 ф.
			164,758 ф.

идеалног фонда. Интеркалар неприкосновеног фонда за себе рачунан дае из помешани диецеза резултат:

1. Арад: приманѣ 22,214 ф. издатак 52,424 ф. маняк 30,210 ф.

2. Вршац: приманѣ 104,118 ф., од туда $^{4}/_{5}$ 83,295 ф. од Романа.

3. Темишвар: приманѣ 225,633 фор. издаванѣ 556 ф., вишак 225,077 ф, отуда српско 110,289 ф., Романско 114.788 ф. Романско на 2. 83,295 ф. на 3. 114,788 ф., св. 198,083 ф., к 1) 30,220 ф. идеална сума 167,863 ф.

И тако: на идеалну суму Романа реална у клир. фонду чини: 103.944 ф. Масе посебно за Романе износе 108.556 ф.

Што се манастира тиче, одбор се слаже у том, као што е од митрополита романског у синоду признато, да су сва четири од Романа потражена манастира српске задужбине, кое су Србима и привилегиом од 21 авг. 1790 гарантоване.

Романи у свом елаборату и сами признаю, да су манастири од вайкадашњи времена, да е и обичай и право на српской страни; што напоминю, где су у средини народа њиовог, примећава се, да су остали на међама романско-српским, а Месић у средини Србаля. Манастири су ови основани од српски основателя, као што традицие и монументалне инскрипције под ·|.·|.·|. гласе; у њима се од памтивека црквено славенски, а не романски служи.

Што се алумнеума и путникове штипендие тиче, оне су карловачке, од српског митрополита зависне, и Романи на њи никаквог права немаю.

Исто тако ни на Божићеву закладу, коя е од Србина синовима свога, српског, народа наменѣна.

Само заклада патриярха Раячића за романски семинар припада беспорно Романима.

За тако звани фундус инструктус арадски од 7303 ф а. в и епископско добро св. Симеона слѣдоваће извиђенѣ.

Одбор има част, сл. сабору ово извѣстие на далѣ решенѣ поднети.

ТЕЛЕГРАМ

уредништву Напредка.

Беч 30. марта. Због чланка у 1. брою овогодишнѣм „Ост унд Веста“ под насловом „Аустриски Славени“ осуђен е данас уредник „Ост унд Веста“ Александар Сандић на шест месеци простетамнице, а главни одговорник предлагао е осам месеци тешке тамнице. Обтужени и његов бранитељ држали су сјайне беседе.

Нови Сад 31. марта. У прошлу неделю слегли су се силни овдашњи грађани на агенции дунавског пароброд.ког друштва, да испрате гг. Чарноевића, Мандића, Натошевића, Стаевића и іош неке друге народіе посланике, кои су овде у пароброд седали. Прангие су грувале на дунавской обали, а агенция е истурила почастну заставу.

— У прошли четвртак 25. о. м решила е овдашня српска читаоница, да се и ове године народном позоришту даде подпора из позоришнтога фонда, према потреби до 4000 фор.

— Позната виртуоскиня на виолончелу, гђца Роза Сукова, коя е неки дан у двору кнеза српског у Београду давала концерт, намерава при повратку своме у Пешту свратити у нашу варош, те дати едан концерт на какву добротворну цель. Гђца Сукова биће позната нашой публици, ер е пре четири године овде давала едан концерт, с тога несумњамо, да ће наћи код нас найвећега одзива.

— Од неколико дана има у Жаблю поштанска еспедиция.

ДОПИСИ.

Карловци 25. марта. Узимам перо у руке, да вам явим — незнам, како да рекнем, радостну или жалостну вест: данас е у 9 сати распуштен сабор, или ако хоћете конгрес народни, и то како мислите, подпун или неподпун, компетентан или некомпетентан, или апоследку накарађен, као што рече г. прота митровчки. Али да оставим то, премда заиста незнамо, како овай расправни сабор да назовемо. Да препедимо, каво е било.

Дође допутенѣ од светлога цара, да се сабор искупи и посланици бираю, али само ради избора, само да изберу митрополита и више ништа. Многа изборна села даваше пупомоћия, да се найпре иште расправни сабор, пак кад се овай сврши, онда да се бира оно лице за митрополита, кое би се у сабору показало да е найдостойние; неки посланици добише од своих комитента и то, да се у биранѣ никако не неупуштаю, већ да се врате, ако се неби расправи сабор пре избора допустио. Како е пак та ствар текла, то смо видели. Толико само вальда ће и се допустити приметити, да ни летошњи изборни сабор ние био подпун, ер Романи нехтеше на њега доћи, а да се други на њиово место изберу, то се ние допустило; и тако велики део Баната остаде незаступлѣн при избору свое црквене главе. ма да декларатория иначе одређуе, а декларатورию нисмо ми издали. По моіой краткой памети мислим: кад се могло са заступницима милитарским из романскога края банатске границе тако поступати, да они буду у сабору, те тако да буде брой милитарских посланика подпуне по смислу декларатورие, — могли су онда остати и грађански и световни посланици из источног Баната; а кад они сами нису хтели доћи, него се изразише, да се несматраю за заступнике нашега народа, онда су се могли сматрати, као да су и мандат положили, пак да се њиова места попун (као што су у сабору некои и предлагали).

Кад се пак овай сабор, по добивеном найв. допуштеню, у расправни претворио, я нећу овде никакве примедбе правити, ер нису околности зато: нећу да сам пророк или злогук; и опако ће ствари ићи током, коим по природи тећи мораю. Само ћу рећи, да од грађанских посланика имаше, колико я знам, само троица (Натошевић-бечейски, Мандић — сомборски, Чарноевић — сентандрейски) пуноћия своих комитента за расправни сабор; остали су имали кое само за избор, кое найпре за расправни сабор а после за избор.

Али доста о изборима, о пуномоћияма, о попунѣню итд.; то е било па прошло; то већ спада у прошлост, и ко зна како смо обично врло заборавни, можда ће нам и та збития за кратко време из памети изаћи. А ко хоће да зна, тай ће читати у вашем листу, како су текла дела саборска, и да ли су они одржали реч кои су призивали живога Бога од истине, да ће само по савести и по користи народной делати.

Сад ми допустите, да вам явим, како е данас распуштен сабор — дан на сваки начин знаменит. То овако би. У ютру рано дође на пијацу пред варошки дом компания шайкаша с баряком и бандом панчевачком. Пијаца е била пуна, едно што е празник, друго што имамо овде многе надничаре, ер е време виноградской радњи. У 9 сати зазвони звоно као обично; посланици се искупише у дворани, затим одоше к ц. комесару и после св. патриярху на праштанѣ. Код св. патриярха кад су били, рекао им е св. патриярх, да ће тешко њи посао, ер има люди, кои подкопаваю. Посланици су на ово ћутали; вел. жупан Кушевић између осталога препоручивао е св. патриярху архимандрита Анђелића и протосинђела Живковића. Затим се вратише посланици у дворану, куда после дође и св. патриярх с владикама. Чудно е пало у очи, да кад су посланици пролазили пијацом, од народа нико се немашаше за шешир, нико непоздравля, невиче „живио.“ Св. патриярх прошао е пијацом никога негледаући.

У дворани беше посланика свега 39, и то 8 грађана, 11 свештеника са монасима и 20 милитараца. Пошто дође и ц. комисар, прочита се записник прошле седнице, из кога немогох разабрати, да л' е примлѣн други одсек митрополитског савета. Затим устане ц. комисар и сви посланици устаю, тишина беше, а ц. комесар поче зборити: Славни саборе! Ваша Светост! Господо епископи! У беседи своіой рече ц. комисар, како су свршили свой задатак и ствар решили; ако што не буде добро, то се неможе замерити, ер е полѣ од 70 година занемарено било, то ће се дати доцние поправити; затим наброи ц. комисар, шта се све за кратко време саборисаня свршило; моли, да едан другоме опросте, пак и њему, ако е пала коя немерена, коя крупния реч, ер е све из добре намере било; а да е сабор свестно радио, то ће се видети; ми смо, рече ц. комисар, први, што смо пут утрли и повестница записаће златним словима дела овога сабора. Напоследку рече ц. комисар: А народу јуначком кажите, да ће цар све, што му е могуће и што добро по народ буде, дати! Живио наш цар! (Чуе се први владика Грујић: Живио! прихвате посланици.) Да живи св. патриярх! (Код едногa дела посланика: живио!) Живио сабор! (У публици ћутанѣ.) Живио народ! (Гдекои посланици: живио!)

За ц. послаником узе реч г. Кушевић, те у китнястой беседи рече: како му е изванредна част пала у део, да изрази од стране сабора и народа захвалност цару на високу дару (владика Грујић: живио! прихвате посланици), препоручуюћи милости царской српски народ. Затим изрази захвалност сабора ц. комисару на труду његову (посланици: живио!) молећи га, да народ царевой милости препоручи.

Посланици се затим разиђу, ц. комисар прегледи упараћене шайкаше, затим е отишао у цркву, где е св. патриярх на призиваню св. духа чинодејствовао. Протосинђел Теофан Живковић говорио е слово пуно лоялности, споминюћи, како благовести нису биле приповести. Између осталога рече, како се Њег. високородие бадава труди и мучи, кад има међ нама, кои невалямо и у заблуђеню смо, хоће да укидаю епископе итд.; рече далѣ, да се зато и Н. Светост бадава труди и мучи, ер наш народ неваля, нетреба трговац и простак да тера политику, нетреба ђак да пише у новине; због тога заблуђеня, рече, опустиле су цркве итд. (штета те ништа нерече, како се манипулуе и са манастирима!) Чини нам се, да оваке беседе, кое прелазе на сасвим друго полѣ, нису на свом месту у цркви.

Карловци 26. марта. Данас ние био синод, као што е речено било, за избор епископа. Данас е синод прегледао заключеня саборска и правио своя примѣчания на њих. Ова примѣчания тайна су, за кою незна нико непосвећени. Само толико кажу, да се код обштинскога закона имало много — примѣчавати. —

Карловци 27. марта. Данас у 9 сати отворен е синод. Свечаности ние било никакве. Ц. комисар био е само са своим актуариєм и побочником. На пијаци била е компания Шайкаща и банда е свирала, кад е ђенерал пролазио и враћао се, што е било после 11 сати. Ко е изабран за епископа, іош се незна.

Сутра одлази одавде ц. комисар и войска. У Карловцима настае опет пређашњи покой и тишина,

а Карловчани добише у накнаду нове госте: желене ласте и — скупе надничаре. Збогом!

Б. — **Београд** 28. марта. Познати члан енглеског парламента, Рихард Кобден, умро е. У њему е Србия изгубила приятеля, кои се заузимао и бранио нас пред парламентом енглеским; живо е представио он несрећу, кою е варош нашу постигло бомбарданѣ Београда; па да се несрећа ова у напредак уклони, предлагао е он, да се гарнизона турски Србия опрости. Реч се његова ние истина примила. Ал Срби овдашњи желећи му се благодарни показати, били су данас у великой цркви на парастосу, кои е Кобдену по нарочитой заповести св. кнеза држан после службе божие. Архимандрит Іовшић држао е у спомен покойнику слово.

Данас е требало, да смо светковали дан устанка кн. Милоша противу Турака. Ал како ове године навршуе се педесета година од тог славног догађая, то ће се свечаност та држати о Дуови ове године у Топчидеру. Говори се, да ће се том приликом раздавати медалѣ онима, кои су били учестници боя противу Турака, а іош се у животу налазе.

Б. — **Београд** 27. марта. Іош 1844 на благовести изишао е грађански законик за Србию. Доцние, у години 1851, изиђе поступак судски за грађанска дела, кои е скраћиван; и сад на ново прерађен и дотерьван излази. Законик кривични изишао е 1860 године; ал процедура кривична сада ће истом изићи Мислимо да неће читаоцима листа вашег неповольно бити, да се упознаю са садржаем криминалног поступка нашег новог, кои смо прибавили. Он, законик, скоро ће из штампе изићи. Садржай е овай: Глава I. Обшта правила. Гл. II. О истражуюћим и изслеђуюћим властима Гл. III. О приватном тужителю. Гл. IV. О надлежности судова. Гл. V. О исключеню изслеђуюћи званичника и судия Гл VI. О предходном изслеђеню дела у обште. Гл. VII. О прегледу вештака. Гл. VIII О истраживаню по кући, претресу ствари и лица и узапћиваню писама. Гл. IX. О испиту сведока. Гл. X. О изслеђеню кривице известни лица. Гл. XI. О позиву, доводу и притвору обвинѣног. Гл. XII. О испиту обвинѣног. Гл XIII. О заключеню полицайног изслеђеня. Гл. XIV. О изслеђеню злочинства и преступлѣню чиновника и свештеника у званичной дужности. Гл. XV. О решеню, оће л' се обтужени под суд ставити и оћели се и из слободе, или притвора бранити. Гл. XVI. О судском дослеђеню, припреми за коначни претрес и о коначном претресу. Гл. XVII. О доказима. Гл. XVIII. о пресуђеню. Гл. XIX. О изявлѣню незадовольства на апелациони суд и суђеню у апелационом суду. Гл. XX. О жалби на касациони суд. Гл. XXI. О извршеню пресуде. Гл. XXII. О накнади штете казнимим делом учинѣне. Гл. XXIII. О одсуствуюћим и одбегшим кривцима. Гл. XXIV. О трошковима. Гл. XXV. О повторителном изслеђеню и суђеню. Гл. XXVI О повраћаю права осудом вбог злочинства изгублѣни. Гл. XXVII. О поступаню према странцима и пресудама страни судова.

Судови су наши до сада поступали у кривичним стварма по старим іош наставлѣньима одпуштеним из министарства правде.

Б. — **Београд** 26. марта. Данак по иманю да се у Србии плаћа, као што е то било угоћено у скупштини 1861 године у Крагуевцу држаной, ние се у Србии завести могао. И тако е остало, да се порез разреже и опет по главама; ал да се половина припадаюћег по главама пореза покупи и опет с главе на главу, а остало по иманю. Ал ипак оставля се обштинама на волю, да оне могу и другчие разрезивати и купити порез. Ствар е то тешка. У Београду видимо, да е та тешка бивша ствар савладана и начин пронађен, с коим се сви задоволяваю. Распоред е изишао, по коме су у Београду на 32 класе порез плаћуюће главе распоређене, прва или найманя класа плаћаће пореза и приреза 15 гр. и 20 п. порески за по године; а найвећа класа 543 гр. и 20 п. порески за по године. Надамо се, да ће у целой Србии распоред овакав, као што е у Београду угоћен, примити се и плаћанѣ данка особито сиротиньи се олакшати, а имућнима неће теготан бити.

V. **Београд** на Цвети. Престолница наша прослави црквено ове године дан устанка народног. Служби божиой присутствоваше светли кнез Мияило са своим достоянственицима. Богослужение е г. митрополит свршавао. Народа у цркви пуно е било. Друштво наши певача, и ако е тек у постанку, данас е образ себи осветлало. При свршетку службе, изговорио е архимандрит Мраовић поучну беседу.

Данас после црквене свечаности забруяше звона са саборне цркве и одпоче парастос Рихарду Кобдену, првом србском приятелю у енглеском парламенту. Србски владалац и силни народ присуствоваше овом парастосу, при коме е г. митрополит началствовао. На свршетку е говорио слово архимандрит Іовшић.

V. **Београд** 26. марта. Слава србскога устанка под бесмртним кнезом Милошем, као успомена полустолећа тога сретно одпочетог дана, славиће се и све године, као што се обично и досад славила; а доцние, како смо извештени, споиће се две важне свечаности о тройцама ове године. Због ове ладноће сада, одлаже се за то време свотковина педесетогодишньице и сретни, ако Бог да, одпочетак наше народне банке, коя ће се у Србии завести. На ову двогубу славу, ако смо добро извештени, већ су одобрени министру унутрашньи дела 4.000 дуката.

Гласа се, да ће садашньи начелник наше сталне войске, г. Іоца Борђевић иначе Шваба, доћи у савет, а на његово место да долази бивши предводитель доброволяца Г. А. Орешковић.

*** Из **Срема** 24. марта. Е ли услед од владе србске издате уредбе за странце, кои хоће да се у Србии населе, учестало е ово од пролећа многих породица из Босне овуда пролажене, или их баш тешка нужда и беда претрує, тек мало да их се коег дана овуда путуюћи невиди; све е то голо и босо, на боме и болешљиво; види се, да их е тешко трпенѣ изтрошило.

О њиовом путованю валя ми споменути, да неке породице добияю подвоз од наших власти, а неке опет под пратньом од села до села тераю.

Митровица 28. марта. Дописник из Карловаца у додатку „Напредка" бр. 24. сатирично насрам личности мое изяснио се. Я му праштам и само ћу ствар, како е била, да обясним.

Я сам у сабору, кад е на дневни ред дошло сбог уређеня сабора питанѣ: хоћемо л' петицию или репрезентацию? ома послѣ г. Грчића (кои е у бесѣди своіой разлагао, шта значи петиция и шта репрезентация, и за ову послѣдню изаснио се) а пређе г. Хаџића и других реч узео овако: „С. С. Кад би смо ми сад налазили се на строго политичном земльишту, гди стари юридични термини мѣста свог имаю, то би се я подпуно са г. предговорником слагао; али се ми налазимо на земльишту више црквеном, гди нам простим, трпѣливодушним и смерним бити валя; ер свега нам вѣра ту каже, да онай, кои се смерава, узвисиће се. Кад смо већ до тог доведени, да Н. Вел. наново сбог уређеня сабора и устройства цркве молити морамо, то я не увиђам узрока, зашто би баш тако млого морали око те двѣ речи, петиции и репрезентации, ломити се? Кад молити већ морамо, то назовимо ову молбу нашу молбеницом или и другом коіом нашом речу; а затовам опет нико забранити неможе, да све оно у молбу нашу ставимо, што бисмо год и у репрезентацию ставили: и позив на привилегиална права наша, и на сва она, коя с гледишта равноправности са другим свободним вѣроисповестима имати можемо. Уређенѣ сабора, то би заиста био едан найважнии задатак наш, и томе е мѣста имало бити ома с почетка сабора. И я сам одма говорио, да нам валя свагда пред очима имати ону найманю живу цркву божию, цркву домашню, задругу едну, у коіой браћа, ако се чешће не састаю и не разговараю и договараю о напредку дома свога, то никакіа добра у ньой бити неможе. Заиста састанци, разговори и договори браће како у овой найманьой живой цркви божиіой, тако и у већой, іошт већой и већой, и у овой овдѣ у држави найвећой, у митрополии, сачиняваю живаль живота правог и услов среће и напредка нашег народног. Из обзира баш на таку велеважност наших састанака или сабора слажем се я сад подпуно са предлогом Н. Св. г. Патриарха, да се спрѣч ома изберe одбор едан, ком ће се повѣрити сачиненѣ вопросне по предмету свом велеважне молбенице; ер празници предстое и мало іошт времена за саборисанѣ имамо; а да би се шта уредно сачинити и у ред свой поставити могло, зато е нуждно времена."

Ово су биле мое речи и ове сам я изустио тога ради, што многи од гг. чланова искаше, да се што пре сабору овом крај стави; особито што сам у трајаню сабора више прилика имао искусити, да се баш оно, од чега сам се я ома с почетка сабора страшио, испунило .... С тога и я и други уздржавали смо се од предлога, кое е требало у сабору іошт учинити. С тога и уређенѣ сабора видило ми се пробитачние за цркву нашу бити, ако се засад другом повѣри, него ли сабору оваком, какав е овай минувши био. Само би бадава време и новац народни и далѣ трошио се; а већином гласова ништа друго постизавало се неби, но само више сведочанства сврху оне наравне, мном првог саборског дана изушћене истине: „Неподпун сабор никад не може подпуно желяма и потребама цркве одговараюће заключке доносити." (Стр. 18. печат. слова мог.)

Милутиновић, прота митровачки.

П. М. К. Из **Шида**. Читаюћи вашег листа бр 23. наиђем на допис из Шида, у коме Г. дописник ядикуе, што прегледанѣ рачуна црквено-школски, као и промена обоих тутора и касе куратора у почетку януара т. г. обавлѣна ние, и доказуе, да е то пре неколико година точние наблюдавано, и уедно баца кривицу на Г. председника црквено-школске обштине, да е он кривац тога закашняваня.

Шта е хтео г. дописник тим доказати, то незнам, почем се у допису изразио ние, али се дае увиђати из његовог нападая на г. председника, кои у той ствари ни крив ни дужан ние.

На прво му одговарам, што се Рачуна тиче, гди вели; да су пре неколико година точно с почетком януара свагда обављани; то ние истина, што ясно доказую протоколи црквено-школски од више година, да су рачуни прегледавани и тутори меняни бивали у фебруару и марту; г. дописник требао е найпре у протокол загледати, па тек онда да е допис писао.

Што се пак г. председника тиче да е он томе крив, што се за два месеца доцние прегледанѣ рачуна и промена тутора догодила, и то истина ние, ербо се бар г. председник у послове тутора и касе куратора никад мешао ние, но кад и едни и други са рачунима готови буду, яве то г. председнику, на кое он што скорие скупштину сазове, рачуни се прегледаю и потврде, а потом и промена тутора и касе куратора таки следуе.

Я би имао примѣтити г. дописнику, да е он могао увидити, да од како е г. председник у Шид дошао, да е он као прота увек са свештеници и са грађани у найбольой слози и любави живио и да се трудио, да нам фондови наши црквени и школски напредую, као што заиста и напредую; што се пак народа и народности тиче, заиста е он едан између први, кои свой народ и народност люби, а то посведочаваю његова слова при празнованю светосавске славе и при водоосвећению у школи; њега заиста можемо правим пастирем стада, а не наемником назвати.

Шта е дакле дало повода г. дописнику, да напада на здрава права човека, то непоням.

У **Сараеву** фебруара. Непрестано код нас и у свой околини догађа се у свакояки неприлика и изступлѣня. Недавно уватише Турци неке христяне у Крайни, проведоше их кроз Лиевно са тешким гвожђем око врата, међу коима бѣше и аустриски поданика. Овдашньи аустриски консул протестовао е код паше а то е исто учинио и преко своег посланика у Цариграду. Турци су мислили, да крију ћи проведу те яднике у Стамбол а за тим у Терсану па тамо да окапаю. Ово е доказ, како Турци поступаю не само са несрећном раіом, већ и са христянима, кои ниесу њиови поданици.

Долазећииз Фоче трговци люто се жале на зулуме ондашњег муфтие и његових ортака, Андрие и сина му Драга, од коих неостало трага, ер су толике ядне христяне у црно завили. У осталом тѣше се тиме, што су добили правична мудира. Казую, да е тай мудир до сад држао се строго предписа портиног. Необзире се на то, да жетву муфтину сабира неправичним начином; али се све то муфтии види противно, и његовим ортацима. Зато се домисле, како би могли христяне глобити, те се Драго са муфтиом почне договарати, како њихови безакони пазари престадоше, од како нови мудир дође, те се договорише, да пишу по Андрию у Биоград и да наћераю, макар на силу било, неколико селяка, да кажу, како мудир узима мито и по миту суди. Шта ће они са овим сплеткама успѣти, то ћемо виђети у наприед. Ни една куповица христяна немогаше бити валяна и вѣрна, ако ови ортаци неогуле што за себе, ер би Драго у комисии и пред мецлисом као кнез одма се изтакао и казао: я ћу дати више, и имао би свагда за себе едног теглећег Турчина, а он и муфтия пресуђиваху свагда, како се њима болѣ за њихов џеп свиђаше. Андрия пак мути свуда и заваћа люде, а све навия, да ће то његов син разправити, а син опет све у свою торбу. Вриедно е, да вам іош и овай случай наведем: фочански христяни почеше подизати цркву и обратише се са молбом свѣтломе кнезу србском Михаилу, да им што помогне, али кришом од турские удворица преко едног бакалина Ђ. Л. у Биограду. Дознавши зато Андрия, некако измами и препише писмо послато Ђорђу Л. па га донесе муфтии, говорећи: ево, ефендия, шта раде наши душмани у име цркве, а христянске ми вѣре не траже за цркву, него за барут и олово, а оно, ће праве цркву оно ние црква него крчма за ресузе. — Тако ти трговци говоре, да се сад прегоне, а нашто ће испасти видићемо.

Душмани христянски оће да шилю проту у Мостар владици, да опадаю ядне христяне, ер е прота у том срамотном колу, а и владанѣ е са свим противно духовном чину, па управо и уобште людском.

Има іош много, што ми ти трговци казиваху о невалялству у приеварама тих злих люди. Издаице те траже, да се уапсе оба попа Соколовића (попа Пера и попа Тодора), а да се учитель проћера, ер дѣцу учи у србском духу, па неће моћи тамо ни владика ни Турци долазити. Владика дознавши да су та казиваня лажна, одговори: „то мои посли ниесу нити се оћу у то да мећем." Издайници и опадници неће се оставити, док оним несрећним людма недоћу главе, или док их на муке не ставе.

И. М. — Из **Срб. Св. Петра**. Читаюћи досадашнѣ расправе саборске, видимо, да су Карловци искуплѣни заступници народни озбильно заузимаю се и свойски настояваю, да се досадашнѣ удо станѣ нашег свештенства поболша, да ово безбрижние

живити, и као народни предводитељи, саветници и учитељи светом позиву своем болѣ одговарати могу Да сиротно станѣ уобште многима смета, да немогу штошта да ураде, што би иначе радо учинили, и да то станѣ многе народне приятелѣ пречи, да у корист народа своег што предузму, пореѣи се не дае; али да ние едино благостанѣ главни покретач и чинитель у сваком делу користном, пак и у извршеню дужности наши, мислим да би излишно било зато доказе наводити, ер искуство нас учи, да тврда воля, скопчана са ревносѣу, многе препоне савлаѣава и многе неугодности у животу обара, нити су буди какове теготе кадре честита и вредна човека од дужности нѣгове и задатка отвратити. Опоминѣм се, да сам пре више година у едном незнатном местанцу у Славонии видио млада свештеника, гди духовну паству свою красним и морала пуним словом своим учаше, од зла отвраѣаше и на пут, кои среѣи и напредку води, упуѣиваше; исти тай вредни и примерни свештеник, на ког би се многи од нашег свештенства угледати могли, бяше отвеч убога станя, имаѣаше породицу, за кою се бринути морао, занимао се дакле, као и друга нѣгова браѣа, и са економиом; но он ипак мимо свои економни послова редко да е неделю или празник кои пропустио, да народу у цркви што не рекне и поучи га; кад неби доспео да сам што састави и народу у цркви каже, а он би му оног дана прочитано еванѣелие протумачио, и отуд на нѣга спасоносно наравоученѣ извео. Овде у поморишкоме месту Срб. Св. Петру има 3 парохие, па код овдашньи три пароха само еден, и то онай у цркви слово божие казуюѣи, народ поучава, дакле свету дужност позива свога чини, кои е у найуѣем станю, кои поред свое породице има іошт стара и слаба оца своег да издржава, нит ѣе ревностан тай свештеник свечани дан кад служи без проповеди пропустити. Тврда воля дакле споена са ревношѣу, као што рекох, найвише учинити може, ова сваку незгоду руши; многи од наши свештеника хоѣе свою немарльивост, или пренебрегаванѣ свете дужности свое са неудобношѣу станя своег да извине, али томе места нема, кад се хоѣе, може се, али кад се неѣе и волѣ к томе нема, онда се каже: сиротиня и време недопуштаю ми, да о саставляню придике мислим, морам радеѣи као прости землѣделац да се трудим. да ужитак моіой породици набавим.

Овим би само желио напоменути, да би нужно било, да се при подельиваню свештенички звания веѣи позор обраѣа на свойства и наклоности кандидата, кои се не толико из нужде, колико осеѣаюѣи у себи позива и познаваюѣи важност задатка своег, таковим званиями посвештаваю, ер почем ни еден народ нелюби и не почитуе свое свештенство тако као Срби, праведно би дакле било, да и свештеници строгим испуняванѣм свети дужности свои ту любав и поштованѣ као похвалну врлину и леп карактер у народу своме сачуваю.

ТРГОВИНА.

Т. К. — Нови Бечей 20 марта. (Закашнѣло.) За нашу пияцу давно вам писам писао; све сам исчекивао, да видим, хоѣе л код нас пияца што боля са довозом раве показати се, али довоз еднако е хрѣав и слаб.

Цена е житу од ф. 5—5 ф. 40 н. меров, кукуруз у зрну ф. 2—2 ф. 40 н. Зоб од ф. 2—2 ф 10 н. врхом, ечам по 1 ф. 60 нов.

Време нам се показуе пролетнѣ, путови се пресушую, и тако се надамо болѣм довозу пред празнике.

Од Аде до Србска Бечея цене су исте горе назначене свакой врсти раве, али се и тамо тешко дае купити.

Тиса яко долази и веѣ е из свога корита излила по ритови и ударила у нове бачке и банатске старе насипе; кое ѣе бити долма яча, то ѣемо видити, ако овако вода уздолази.

Бечка берза од 29 марта

Сребро — — — — — — — —	107. —
Дукати — — — — — — — —	5. 20

Позив на предплату

НА КОМАРЦА.

Идуѣим броем навршуе се прва четврт пете године „Комарца“, а са ньом истиче и време предплате многим нашим предплатницима.

Издавательство листа овога нада се, да е „Комарац“ под новим уредничтвом до сада веѣ оправдао очекиванѣ оних приятеля веселе шале и сатире, кои су странпутицу нѣгову, коіом е под преѣашньим уредничтвом дуже времена ходио, искрено сажалѣвали и желили му, да преѣашнѣ добро име свое поврати.

Са том надом сная издавательство уедно и уверенѣ, да ѣе лист овай тежки задатак препороченя свога, постояно и без обзира на поедина сумньиченя досадашньим правцем идуѣи, сасвим испунити.

Но да би то лакше и сигурние постигао, нуждна е подпора од стране читаюѣе публике, кою нам она сигурно одреѣи неѣе.

Позивајуѣи дакле на предплату на „Комарца“ умоляваме сву гг. коя су само на прву четврт предплатил,а да би што скорие предплату обновили, да се неби експедиция листа прекидала.

Предплата нека се изволи у наплаѣеном писму на „Администрацию Комарца“ послати, а и гг. дописници се умоляваю да писма своя такоѣер на „Администрацию Комарца“ шалю.

Познате наше гг. скупителѣ умоляваамо, да нам на руци буду, а ми на шест скуплених предплатника даемо еден екземплар „Комарца“ на дар.

У Новом Саду 20. марта 1865.

Администрация „Комарца“

ОГЛАСИ.

Оглас

При княжеска-србской стоеѣой войсци упразнѣно е место едног помоѣника апотекарског са годишньом платом од три стотине талира. Коіи би од гг. Дипломирани апатекара то место добити желио, нека се прошением своим, коему има надлежни документи у оригиналу ил у одостовереной копии приключени бити, на господина министра военог до последнѣг дана месеца мая ове године обрати. За условия се поставля и знанѣ србског езика, ил бар едног од славенски езика.

Из канцеларие економног оделѣня министарства военог бр. 315. 20 марта 1865.

у Београду. 64—1—3

Екзекутивна продая

од куѣе под бр. 2113 коя Іовану Латинчиѣу припада.

Од стране граѣанског као грунтовног суда у Новом Саду овим се до обштег знаня доставля, да ѣе се услѣд молбе варошког фишкала Г. Др. Гайчиновиѣа куѣа Іована Латинчиѣа под бр. 2113 у Н. Саду због варошкой камеркаси дужни 114 ф. а. вр. 26. априла и 29. мая 1865. свагда у 3 сата после подне на лицу места продавати. Зато се сви, кои купити желе, позиваю с тим, да могу лицитационa условия код овог суда читати.

Варошки Суд као грунтовна власт у Новом Саду 2. марта 1865.

Варошки судац
Томековиѣ.

65—1—3

Обзнана.

Од кр. жупанийског судбенога стола у Вуковару као стечайне области, овим се обявля: Да е од тог суда отворен стечай врху цѣлог иметка Михайла Іовановиѣа трговца из ст: Вуковара именито врху покретног, гдегод се се налазеѣег, и непокретног иметка у оним круновинама, где валяност имаде привремени стечайни ред од 18. сриня 1853, да е заступником иметка поставлѣн овдашньи одвѣтник Павле Іовановиѣ а нѣговим замѣником овдашньи одвѣтник Шумановиѣ, а меѣутимним управителѣм трговац Максим Мойсиловиѣ из Вуковара.

Позиваю се дакле све оне особе, кое какве год тражбине на иметак падни у стечай ставити имаду, да исте преяве найдалѣ до 1. Юлия 1865 путем тужбе проти горе реченом заступнику громаде, код овог кр. судбенога стола, ер би биле иначе узпркос свои права властничтва, предности или залога лишене свои тражбина из стечайне громаде и изключене из разправе стечайне.

За потврду меѣуомног, или за одабраинѣ новог управителя и одбора ѣровничког, опредѣлюе се рочиште на 3. Юли 1865 пре подне у 9 сати код овог суда тим додатком, да вѣровници стечая к истом тим сигурние доѣи и о одабраню управителя иметка и одбора изразити се имаду, што би иначе био гласом §. 44. Ст. Р. на погибель вѣровничку меѣутомни управитель иметка и одбор вѣровника поставлѣн од суда.

У Вуковару 29 Марта 1865. 63—2—3

Обява.

Суд слоб. кр. вароши Н. Сада овим обзнанюе, да е на зактеванѣ овдашнѣг кроява Іована Деметровиѣа на основу § 5. члана XXI. 1840 стециште над сермиом нѣговом отворено.

За привременог старателя наименован е од стране суда Ѣорѣе Ф. Недельковиѣ, а за заступника адвокат Ѣорѣе Вукиѣевиѣ.

Рок прияве због потраживаня опредѣлен е на 26. 27. и 28. юни 1865, услѣд коег сви се поверитељи позиваю, да свое потраживанѣ код овог суда до истеченя овог прияве; ер после донешене прияве неѣе се у призрение узети.

У Н. Саду 27. марта 1865.

Варошки судац Томековиѣ.

А. Іовановиѣ бележ. 60—3—3

Обява

Од стране граѣанског Суда овог овим се до обштег знаня доставля, да ѣе се у слѣд молбе Марие удове Милашиновиѣ. непокретно добро и то куѣа Емерика и Іованке Киш под бр. 1176. због дуга од 440 фор. а. в., кое е на 11850 фор. а. в. судійски процѣнѣно, на явной лицитаціи, коя ѣе 5. Априла и 4. Маіа 1865. год. на лицу места свагда у 3 сата после полдне држати, продавати, и зато се сви они, кои исто добро купити желе, позиваю, да у предозначено време на ту лицитацию доѣу, и да се на ту цѣль изаслатой комисии прияве.

Уедно се примѣчава и то, да се условия, под коима ѣе се горепоменовано добро продавати, при Суду овом читати и од ньи преписи имати могу.

У Новом Саду 11. Марта 1865.

Варошки Судац
Томековиѣ.

57—3—3

Обява.

Од суда слоб. кр. вароши Н. Сада обзнанюе се с овим, да е на захтеванѣ овдашнѣг трговца Павла Хергера млаѣ. над свекеликим нѣговим иманѣм стецишге отворено и рок прияве за 26. 27. и 28 юни 1865. опредѣлен, на кои се сви поверитељи горепоменутог са своима потраживаньма с тим известние позиваю, што доцние прияве на исту стециштву масу неѣе се уважити. — У едно се обзнанюе, да е за привременог старателя овдашньи адвокат др. Стефан Павловиѣ, а за заступника овдашньи адвокат Іован Радовановиѣ судиски наименован.

Варошки суд у Н. Саду 29. марта 1865.

Варошки судац Томековиѣ.

А Іовановиѣ бележ. 61—3—3

ОБЯВА.

Право и чисто Штайнбрушко пиво, од Барбера и Клуземана, може се само код мене по истой цени и квалитету за Нови Сад и околину добити.

Свака наручбина прима се у трговини код „Писма“, а у месту ѣе се сваком на пожелано место доставити.

56—3—3 **Никола Копривица.**

Оглас.

ТРГОВИНА ЗА МОДНИ ЕСПАП СТЕВАНА НИКОЛИЋА

У НОВОМ САДУ

коя е досада у Пасковиѣевой куѣи била, смештена е сада у црквеной куѣи до апотеке.

Подписани явля свима своима пошт. муштерияма, да се веѣ вратио са свога пута, где е био ради свое раднѣ, и препоручуе найвеѣи избор у овим артикулима:

ЗА ГОСПЕ.

Свилене робе сваке врсте за хальине.

Готово покуѣно одело од 15 до 30 фр.

Женски огртачи найновие форме, од кадифе, свиле, кашмира и други пролетньи материя.

Веле крепонске мараме.

Периво за целокупан мираз као: кошулѣ од румбуршког платна од 5 до 20 ф., чаршави, навлаке и спаваѣе руво, свилени іоргани.

Мараме везене, огрлице, наруквице, везене пруге на батисту и платну, готове сукнѣ вунене, и на белом паргару везене.

Чипке, бруселске и од тилангле, блондске беле и црне сваке ширине, блондски ваѣели за невесте.

Пантльике сваке ширине и желѣне бое.

Женски шешири, од свиле и од крепа, сваке бое по найновиіой француской моди.

Округли женски сламни шешири по найновиіой енглеской, француской и маѣарской форми.

Капе женске плетене, коафири, неглиже-капе.

Цвеѣе и пера, рукавице, чарапе, чешлѣви од корняче и т. д.

ЗА ГОСПОДУ.

Кошулѣ од правог румбуршког платна по 6 до 20 ф. комад, од креаског платна по 3 до 6 фр. Шарене кошулѣ од француског паргара по 2 до 3 фр.

Гаѣе од добра платна по 1 фр. 60 н. до 2 фр. 50 н.

Мараме на врат, поше, сваке бое и форме, летньи шалови.

Свилене мараме за цеп по 1 ф. 90 н. до 2 ф 40 н.

Буѣелари и кесе за повце.

Покуѣне капе од кадифе са златом везене.

Мушки шешири од филца у великом избору, по найновиіой форми.

Рукавице фине од яреѣе коже.

Мирисавке, сапуни, помаде найфиние и т. д.

Будуѣи да я свагда у непосредной свези стоим са првим фабрикама и великим трговинама ово- и туѣоземским, то ми е могуѣе давати све млого ефтиние, него ма кои други, а особито сад, од како сам са дуѣанском кирием мое трошкове са 10 проц. умалио.

59—3—3 **Стеван Николиѣ.**

ВОДЕНИЦА на Тиси под Молом, у добром стању, продае се. Ближа известия код Павла Радониѣа у Молу. 42—6—6

КУЋА са 4 — 6 соба, магазином (не котобаньом) или другим великим ваятима, уз бунар на ширк, тражи се за вишегодишню кирию, почевши од ѣурѣева дана или найдалѣ до месеца юния. Куѣе у темеринском, дунавском или чивутском сокаку имаю првенство. Ближа известия даю се код г. И. ФУКСА у Новом Саду. 45—3—3

Више стотина пари чизама и ципела на избор од найфиние робе, за децу и сваки узраст, на пар, или на туце са 10 проц. ефтиние, у свако доба може се добити, и иначе наручбина сваке руке ове струке прима се код Арсения Ѣириѣа у Новом Саду код србског крста од ѣошка трећи дуѣан. 51—3—3

Властник, издаватель и одговорни уредник Ѣорѣе Поповиѣ.

Брзотиском Игнята Фукса у Новоме Саду.